

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 11. decembra 2018*

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty súvisiace s konaním o preskúmaní štátnej pomoci – Zamietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretích osôb – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu cieľov inšpekcií, vyšetrovania a kontroly – Všeobecná domnienka dôvernosti – Povinnosť vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie – Prevažujúci verejný záujem“

Vo veci T-440/17,

Arca Capital Bohemia a.s., so sídlom v Prahe (Česká republika), v zastúpení: M. Nedelka, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: A. Bouchagiar a A. Buchet, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu jednak rozhodnutia, ktoré sa nachádza v odpovedi Komisie z 15. marca 2017 na pôvodnú žiadosť o prístup k dokumentom súvisiacim s konaním o preskúmaní štátnej pomoci, a jednak rozhodnutia Komisie C(2017) 3130 final zo 4. mája 2017 o zamietnutí takéhoto prístupu,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predseda komory M. Prek, sudcovia E. Buttigieg (spravodajca) a B. Berke,

tajomník: E. Coulon,

vydal tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 18. júla 2007 prijala Európska komisia rozhodnutie 2008/214/ES o štátnej pomoci C 27/2004, ktorú poskytla Česká republika v prospech spoločností GE Capital Bank a GE Capital International Holdings Corporation, USA [oznámené pod číslom K(2007) 1965] (Ú. v. EÚ L 67, 2008, s. 3).

* Jazyk konania: angličtina.

- 2 Komisia v tomto rozhodnutí konštatovala, že v rámci privatizácie a reštrukturalizácie banky Agrobanka Praha a. s. boli od 1. mája 2004 spoločnosti GE Capital Bank a GE Capital International Holdings Corporation, USA príjemcami štátnej pomoci zlučiteľnej s vnútorným trhom vo forme odškodnenia určitých nárokov vyplývajúcich z dohody o odškodnení uzatvorenej 22. júna 1998 medzi Českou národní bankou (Česká republika) a spoločnosťou GE Capital International Holdings Corporation, USA, zmenenej a doplnenej dodatkom č. 1 z 25. apríla 2004 k dohode o odškodnení, a vo forme opcie s právom predaja založenej na listine o opčnom predaji uzatvorenej medzi tými istými stranami 22. júna 1998.
- 3 Listom z 23. februára 2017 žalobkyňa, Arca Capital Bohemia a.s., požiadala na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) o prístup k niektorým dokumentom týkajúcim sa správneho konania o preskúmaní štátnej pomoci, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia 2008/214.
- 4 Konkrétnejšie sa žiadosť o prístup týkala týchto dokumentov (ďalej len „predmetné dokumenty“):
  - rámcová dohoda z 22. júna 1998 uzatvorená medzi Českou národní bankou a spoločnosťami GE Capital Bank a. s. a GE Capital International Holdings Corporation, USA (vrátane príloh) (ďalej len „rámcová dohoda“),
  - dodatok č. 1 z 30. novembra 2000 k rámcovej dohode,
  - dodatok č. 2 z 21. novembra 2001 k rámcovej dohode.
- 5 Listom z 15. marca 2017 informovala Komisia žalobkyňu o zamietnutí jej žiadosti o prístup k predmetným dokumentom, pričom vychádzala z výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 (ďalej len „odpoveď na pôvodnú žiadosť“). Komisia, ktorá pripomenula svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 339 ZFEÚ a týkajúcu sa ochrany služobného tajomstva, pričom sa odvolala na rozsudok z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding (C-477/10 P, EU:C:2012:394), usúdila, že na tieto dokumenty sa vzťahuje všeobecná domnienka dôvernosti, podľa ktorej by zverejnenie týchto dokumentov v zásade mohlo narušiť ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov. Takisto poukázala na to, že žalobkyňa neuviedla nijaké tvrdenie smerujúce k preukázaniu, že na predmetné dokumenty sa nevzťahuje všeobecná výnimka, alebo k preukázaniu existencie prevažujúceho verejného záujmu. Komisia napokon uviedla, že všeobecná domnienka sa vzťahuje aj na prípad čiastočného prístupu, v dôsledku čoho nemohol byť tento prístup poskytnutý.
- 6 Listom zo 4. apríla 2017 podala žalobkyňa na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 opakovanú žiadosť, pričom tvrdila, že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie predmetných dokumentov, ktorý v podstate spočíva v kontrole, ktorú vykonávajú občania vo vzťahu k správe verejných finančných prostriedkov českými verejnými orgánmi v rámci privatizácie spoločnosti Agrobanka Praha prostredníctvom jej nadobudnutia spoločnosťami GE Capital Bank a GE Capital International Holdings Corporation, USA.
- 7 Rozhodnutím C(2017) 3130 final zo 4. mája 2017 (ďalej len „druhé napadnuté rozhodnutie“) Komisia zamietla žiadosť žalobkyne. Najskôr pripomenula, že predmetné dokumenty sú súčasťou správneho spisu týkajúceho sa konania o preskúmaní štátnej pomoci, a odvolaním sa na judikatúru usúdila, že na tieto samotné dokumenty sa vzťahuje všeobecná domnienka dôvernosti, ktorá sa zakladá na výnimkách uvedených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, a to aj po definitívnom skončení vyšetrovania. Komisia najmä pripomenula, že pokiaľ ide o konania o preskúmaní štátnej pomoci, nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9) obsahuje osobitné pravidlá, pokiaľ ide o spracovanie informácií získaných v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci, v dôsledku čoho, ak by sa na základe nariadenia č. 1049/2001 povolil prístup k spisu z tohto konania iným tretím osobám

než dotknutému členskému štátu, viedlo by to k narušeniu rovnováhy, ktorú normotvorca zamýšľal nastoliť medzi povinnosťou členských štátov oznámiť Komisii citlivé informácie, vrátane tých, ktoré sa týkajú dotknutých podnikov, a zárukou posilnenej ochrany informácií, ktoré boli takto predložené Komisii, podľa nariadenia 2015/1589. Okrem toho Komisia, ktorá pripomenula, že nariadenie 2015/1589 vyžaduje ochranu služobného tajomstva, pričom sa odvolala na judikatúru, usúdila, že na predmetné dokumenty, keďže obsahujú citlivé informácie týkajúce sa hospodárskej činnosti dotknutých podnikov, sa vzťahuje všeobecná domnienka dôvernosti, podľa ktorej by ich zverejnenie v zásade narušilo ochranu obchodných záujmov týchto podnikov, a to aj po skončení vyšetrovania.

- 8 Komisia následne preskúmala možnosť poskytnúť žalobkyni čiastočný prístup k predmetným dokumentom. Komisia v tejto súvislosti usúdila, že takýto prístup nebolo možné poskytnúť, pretože by to narušilo účel jej vyšetrovania a ochranu obchodných záujmov. Domnieva sa totiž, že na predmetné dokumenty sa zjavne vzťahujú uplatnené výnimky v celom rozsahu, a teda že tieto dokumenty nepodliehajú ani v celom rozsahu ani čiastočne povinnosti zverejnenia.
- 9 Komisia sa napokon domnieva, že v prejednávanej veci neexistuje nijaký prevažujúci verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, ktorý by odôvodnil zverejnenie predmetných dokumentov. V tejto súvislosti dospela k záveru, že tvrdenia uvedené žalobkyňou, ktoré sa týkajú údajnej protiprávnosti predmetnej štátnej pomoci, nemohli byť zohľadnené v rámci konania o prístupe k dokumentom. Okrem toho uviedla, že súkromný záujem, ktorý by mohla mať žalobkyňa na získaní prístupu k predmetným dokumentom, nemôže predstavovať prevažujúci verejný záujem.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 10 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. júla 2017 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 11 Podľa článku 106 ods. 3 rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže v prípade, ak hlavní účastníci konania nepredložili žiadosť o nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, rozhodnúť, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania. V prejednávanej veci Všeobecný súd usúdil, že na základe písomností uvedených v spise má dostatok informácií, a preto sa rozhodol, keďže takáto žiadosť nebola podaná, že o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania.
- 12 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
  - zrušil odpoveď na pôvodnú žiadosť a druhé napadnuté rozhodnutie,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 13 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
  - zamietol žalobu ako neprípustnú, pokiaľ ide o odpoveď na pôvodnú žiadosť,
  - zamietol žalobu ako nedôvodnú, pokiaľ ide o druhé napadnuté rozhodnutie,
  - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O prípustnosti návrhu na zrušenie odpovede na pôvodnú žiadosť

- 14 Komisia poukazuje na čiastočnú neprípustnosť žaloby v rozsahu, v akom smeruje proti odpovedi na pôvodnú žiadosť, keďže táto odpoveď predstavuje prípravný akt, ktorý sa nemôže dotknúť právneho postavenia žalobkyne.
- 15 Je potrebné uviesť, že podľa ustálenej judikatúry možno napadnúť žalobou o neplatnosť len tie opatrenia s právne záväznými účinkami, ktoré môžu zasiahnuť do záujmov žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie (pozri rozsudok z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-362/08 P, EU:C:2010:40, bod 51 a citovanú judikatúru).
- 16 Z ustálenej judikatúry týkajúcej sa prípustnosti žalôb o neplatnosť tiež vyplýva, že pri kvalifikovaní napadnutých aktov treba vychádzať z ich samotnej podstaty, ako aj zo zámeru ich autorov. V tejto súvislosti sú napadnuteľnými aktmi v zásade opatrenia, ktoré konečným spôsobom určujú postoj Komisie na záver určitého správneho konania a majú vyvolávať záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu, s výnimkou dočasných opatrení, ktorých účelom je pripraviť konečné rozhodnutie a ktoré takéto účinky nemajú, ako aj aktov, ktoré len potvrdzujú skorší akt, ktorý nebol napadnutý v stanovenej lehote (pozri rozsudok z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-362/08 P, EU:C:2010:40, bod 52 a citovanú judikatúru).
- 17 Pokiaľ ide o nariadenie č. 1049/2001, treba uviesť, že jeho články 7 a 8 tým, že upravujú konanie rozdelené na dve časti, majú na jednej strane umožniť rýchle a jednoduché vybavenie žiadostí o prístup k dokumentom dotknutých inštitúcií, ako aj na druhej strane prioritne umožniť zmier sporov, ktoré by prípadne mohli vzniknúť. Pre prípady, keď takýto spor nemôže byť medzi stranami vyriešený, odsek 1 uvedeného článku 8 upravuje dva opravné prostriedky, a to súdnu žalobu a podanie sťažnosti Európskemu ombudsmanovi (rozsudok z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-362/08 P, EU:C:2010:40, bod 53).
- 18 Konanie vymedzené v článkoch 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom upravuje podanie opakovanej žiadosti, dotknutej inštitúcii najmä umožňuje, aby opätovne preskúmala svoje stanovisko pred prijatím konečného rozhodnutia o zamietnutí, ktoré môže byť predmetom žaloby pred súdmi Európskej únie. Takéto konanie umožňuje pohotovejšie vybavovať prvé žiadosti a v dôsledku toho čo najčastejšie vyhovieť očakávaniam žiadateľa, pričom táto inštitúcia môže súčasne prijať podrobné stanovisko pred konečným zamietnutím prístupu k požadovaným dokumentom, najmä ak tento žiadateľ opätovne podá svoju žiadosť o ich sprístupnenie napriek odôvodnenému zamietnutiu zo strany uvedenej inštitúcie (rozsudok z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-362/08 P, EU:C:2010:40, bod 54).
- 19 Z toho vyplýva, že odpoveď na pôvodnú žiadosť v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 je iba prvým zaujatím stanoviska, ktoré v zásade nemožno napadnúť žalobou, pretože nevyvoláva právne účinky, pokiaľ neexistujú výnimočné okolnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. októbra 2014, Strack/Komisia, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, bod 36, a z 19. januára 2010, Co-Frutta/Komisia, T-355/04 a T-446/04, EU:T:2010:15, bod 36).
- 20 O iný prípad ide najmä vtedy, ak odpoveď na pôvodnú žiadosť obsahuje formálnu vadu spočívajúcu v tom, že žalobkyňa nebola informovaná o svojom práve podať opakovanú žiadosť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. septembra 2009, Brink's Security Luxembourg/Komisia, T-437/05, EU:T:2009:318, body 74 a 75), alebo ak inštitúcia vo svojej odpovedi na pôvodnú žiadosť zaujme svoje konečné stanovisko (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-362/08 P, EU:C:2010:40, body 58 až 62, a z 2. októbra 2014, Strack/Komisia, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, bod 36).

- 21 V prejednávanej veci žalobkyňa neidentifikovala nijakú výnimočnú okolnosť odôvodňujúcu prípustnosť žaloby v rozsahu, v akom smeruje proti odpovedi na pôvodnú žiadosť. Z preskúmania tejto odpovede navyše vyplýva, že táto odpoveď neobsahuje konečné stanovisko Komisie, pretože žalobkyňa bola informovaná o svojom práve podať opakovanú žiadosť smerujúcu k preskúmaniu stanoviska Komisie, čo žalobkyňa napokon aj urobila.
- 22 Vzhľadom na uvedené treba žalobu zamietnuť ako neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti odpovedi na pôvodnú žiadosť.

O návrhu na zrušenie druhého napadnutého rozhodnutia

- 23 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa v podstate uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých prvý, uvedený ako hlavný, sa zakladá na nesprávnom uplatnení výnimiek stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a druhý, uvedený subsidiárne, na porušení článku 4 ods. 2 tohto nariadenia, keďže zverejnenie predmetných dokumentov bolo odôvodnené prevažujúcim verejným záujmom.

O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom uplatnení výnimiek stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001

- 24 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa pri uplatňovaní článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 dopustila pochybenia tým, že podala extenzívny a nesprávny výklad výnimiek upravených týmito ustanoveniami.
- 25 V prvom rade treba preskúmať zákonnosť druhého napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie opiera o všeobecnú domnienku založenú na výnimke vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov tretích osôb, ktorá je stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

– O uplatnení všeobecnej domnienky založenej na výnimke vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov tretích osôb, ktorá je stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001

- 26 Žalobkyňa sa domnieva, že judikatúru, na ktorú sa Komisia odvoláva v druhom napadnutom rozhodnutí na podporu uplatnenia výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov tretích osôb, ktorá je stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, nemožno v prejednávanej veci uplatniť. Spochybňuje relevantnosť predchádzajúcich súdnych rozhodnutí, ktoré uviedla Komisia a ktoré sa týkajú vecí v oblasti práva koncentrácií a kartelov, pričom tvrdí, že nie sú uplatniteľné na jej žiadosť, ktorá patrí do oblasti štátnej pomoci. Tieto konania sú rozdielne, pokiaľ ide o ich predmet a povahu. Podľa žalobkyne totiž na rozdiel od konaní v oblasti štátnej pomoci, ktoré sa týkajú správy verejných finančných prostriedkov a vzťahov členských štátov s inými subjektmi, sa konania o kontrole koncentrácií a konania v oblasti kartelov týkajú vzťahov medzi dvomi alebo viacerými súkromnými subjektmi, pričom dokumenty, ktoré sa v tejto súvislosti oznamujú Komisii, vo všeobecnosti obsahujú obchodné tajomstvo, ktoré treba chrániť. Naproti tomu konanie v oblasti štátnej pomoci je vzhľadom na svoju povahu naviazané na veľký verejný záujem, ktorý spočíva v snahe získať čo najväčšie množstvo informácií na účely kontroly legitímneho fungovania orgánov štátu a riadnej správy verejných finančných prostriedkov. Podľa žalobkyne je účinok zverejnenia na vôľu podnikov spolupracovať relevantný iba v rámci konania v oblasti kartelov alebo koncentrácií, pokiaľ sú osoby podliehajúce konaniu súkromnými subjektmi a nie sú dotknuté verejné finančné prostriedky.
- 27 Žalobkyňa v replike tvrdí, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že dôverný charakter údajov možno dôvodne vylúčiť vzhľadom na neaktuálnosť predmetných informácií. Okrem toho tvrdí, že zamietnutie prístupu nemožno v zmysle článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 odôvodniť vzhľadom na obsah

požadovaných dokumentov, ktorý je všeobecný a bol spresnený v kúpnej zmluve, ktorá je v celom rozsahu prístupná verejnosti. V dôsledku toho zverejnenie predmetných dokumentov by neohrozilo obchodné záujmy dotknutých podnikov.

- 28 Podľa žalobkyne mala Komisia vykonať individuálne preskúmanie dokumentov s cieľom preukázať, že napriek časovému obdobiu, ktoré uplynulo, mali byť informácie obsiahnuté v predmetných dokumentoch naďalej chránené na základe výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov.
- 29 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 30 Treba uviesť, že hoci žalobkyňa výslovne nespochybňuje princíp všeobecnej domnienky dôvernosti dokumentov súvisiacich s konaniami o preskúmaní štátnej pomoci, v podstate tvrdí, že takáto domnienka nebola v prejednávanej veci uplatniteľná z dôvodu, že postup vyšetrovania bol definitívne skončený. Domnieva sa teda, že Komisia mala vykonať individuálne preskúmanie dokumentov s cieľom preukázať, že napriek časovému obdobiu, ktoré uplynulo, mali byť informácie obsiahnuté v predmetných dokumentoch naďalej chránené na základe výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov.
- 31 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že uznanie všeobecnej domnienky, podľa ktorej by zverejnenie dokumentov určitej povahy v zásade mohlo ohroziť ochranu jedného zo záujmov uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, umožňuje dotknutej inštitúcii posúdiť žiadosť ako celok a odpovedať na ňu zodpovedajúcim spôsobom (rozsudky zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 48, a z 28. marca 2017, Deutsche Telekom/Komisia, T-210/15, EU:T:2017:224, bod 54).
- 32 Z toho vyplýva, že všeobecná domnienka znamená, že dokumenty, na ktoré sa vzťahuje, nepodliehajú povinnosti úplného či čiastočného zverejnenia ich obsahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 133).
- 33 V dôsledku toho, ak sa má uznať, že Komisia v prejednávanej veci rozhodla správne, keď odmietla poskytnúť žalobkyňi prístup k predmetným dokumentom na základe všeobecnej domnienky, a to aj napriek tomu, že predmetné konanie o preskúmaní štátnej pomoci bolo už skončené, znamená to, že Komisia nebola povinná preskúmať individuálne každý dokument, o ktorého sprístupnenie sa žiadalo, ani preskúmať, či mohol byť priznaný aspoň čiastočný prístup k uvedeným dokumentom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 68).
- 34 Treba preto preskúmať, či Komisia bez toho, aby sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, uplatnila v prejednávanej veci všeobecnú domnienku založenú na výnimke vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov tretích osôb, ktorá je stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 35 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom nariadenia č. 1049/2001 je poskytnúť verejnosti právo na čo najširší prístup k dokumentom inštitúcií. Z tohto nariadenia, najmä z jeho článku 4, ktorý v tejto súvislosti stanovuje režim výnimiek, tiež vyplýva, že toto právo na prístup podlieha aj určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu (rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 51, a z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 61).
- 36 Je nesporné, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora na odôvodnenie odmietnutia prístupu k dokumentu, o ktorého zverejnenie sa žiada, v zásade nestačí, že sa na tento dokument vzťahuje činnosť uvedená v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Dotknutá inštitúcia musí takisto poskytnúť vysvetlenie, pokiaľ ide o to, ako by prístup k tomuto dokumentu mohol konkrétne a skutočne poškodiť

záujem chránený výnimkou upravenou v tomto článku (rozsudok z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 49; pozri tiež rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 64 a citovanú judikatúru).

- 37 Súdny dvor však pripustil, že v tejto súvislosti sa dotknutá inštitúcia Únie môže opierať o všeobecné domnienky uplatňujúce sa na určité kategórie dokumentov, pretože na žiadosti o zverejnenie týkajúce sa dokumentov rovnakej povahy možno uplatniť podobné všeobecné úvahy (rozsudok z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 54; pozri tiež rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 65 a citovanú judikatúru).
- 38 Súdny dvor tak už uznal existenciu takýchto všeobecných domnienok, najmä pokiaľ ide o dokumenty, ktoré sú súčasťou správneho spisu týkajúceho sa konania o preskúmaní štátnej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 61, a zo 14. júla 2016, Sea Handling/Komisía, C-271/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:557, bod 36), dokumenty vymenené medzi Komisiou a oznamujúcimi subjektmi alebo tretími osobami v rámci konania o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 123, a z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 64), alebo dokumenty, ktoré sú súčasťou spisu týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 93). Všeobecný súd tiež uznal existenciu všeobecnej domnienky, najmä pokiaľ ide o dokumenty, ktoré sú súčasťou správneho spisu týkajúceho sa konania o preskúmaní štátnej pomoci (rozsudok z 28. marca 2017, Deutsche Telekom/Komisía, T-210/15, EU:T:2017:224, bod 45).
- 39 Pokiaľ ide o všeobecnú domnienku dôvernosti dokumentov, ktoré sú súčasťou správneho spisu týkajúceho sa konaní o preskúmaní štátnej pomoci, bolo rozhodnuté, že zverejnenie dokumentov z takéhoto spisu by v zásade ohrozilo ochranu účelu vyšetrovania (rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 61, a zo 14. júla 2016, Sea Handling/Komisía, C-271/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:557, bod 37).
- 40 Na účely výkladu článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 súdy Únie zohľadnili okolnosť, že iné dotknuté osoby než dotknutý členský štát v konaniach o preskúmaní štátnej pomoci nemajú právo nahliadať do dokumentov založených v správnom spise Komisie. Ak by tieto dotknuté osoby boli na základe nariadenia č. 1049/2001 oprávnené získať prístup k dokumentom založeným v správnom spise Komisie, režim preskúmania štátnej pomoci by bol spochybnený (rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 58, a z 25. marca 2015, Sea Handling/Komisía, T-456/13, neuverejnený, EU:C:2015:185, bod 61).
- 41 Hoci sa právo na prístup k správne mu spisu v rámci konania začatého podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a právo na prístup k dokumentom podľa nariadenia č. 1049/2001 z právneho hľadiska líšia, nič to nemení na tom, že z funkčného hľadiska vedú k porovnateľnej situácii. Prístup k spisu, bez ohľadu na právny základ jeho priznania, totiž umožňuje dotknutým osobám získať všetky vyjadrenia a dokumenty predložené Komisii (rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 59, a z 25. marca 2015, Sea Handling/Komisía, T-456/13, neuverejnený, EU:T:2015:185, bod 62; pozri tiež v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 61).
- 42 Tieto úvahy sú tiež uplatniteľné na účely výkladu výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2011 z dôvodu, že právna úprava, ktorá upravuje konanie o preskúmaní štátnej pomoci, stanovuje prísne pravidlá, pokiaľ ide o spracovanie informácií, ktoré sú z obchodného hľadiska citlivé a ktoré boli získané alebo preukázané v rámci takéhoto konania. Ako totiž správne uviedla Komisia, článok 30 nariadenia 2015/1589 vyžaduje, aby informácie získané na základe tohto nariadenia a chránené služobným tajomstvom neboli zverejnené (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 60).

- 43 Toto ustanovenie dopĺňa do oblasti uplatňovania nariadenia 2015/1589 pravidlo postupu upravené v článku 339 ZFEÚ, ktoré stanovuje inštitúciám Únie povinnosť nezverejňovať informácie, na ktoré sa z dôvodu ich povahy vzťahuje služobné tajomstvo, najmä údaje o podnikoch, ich obchodných vzťahoch alebo režijných cenách (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. novembra 2011, *Idromacchine a i./Komisia*, T-88/09, EU:T:2011:641, bod 43, a z 13. mája 2015, *Niki Luftfahrt/Komisio*, T-511/09, EU:T:2015:284, bod 70).
- 44 Za týchto podmienok by všeobecný prístup k dokumentom, ktoré sa nachádzajú v správnom spise týkajúcom sa konania o preskúmaní štátnej pomoci, na základe nariadenia č. 1049/2001 mohol ohroziť rovnováhu, ktorú v nariadení 2015/1589 zamýšľal normotvorca Únie zabezpečiť medzi jednak povinnosťou dotknutého členského štátu, a prípadne vôľou tretích osôb, oznámiť Komisii prípadne citlivé obchodné informácie, aby táto inštitúcia mohla posúdiť zlučiteľnosť štátnej pomoci s vnútorným trhom, a jednak zárukou zvýšenej ochrany, ktorá sa s ohľadom na služobné a obchodné tajomstvo vzťahuje na informácie oznámené Komisii (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 28. júna 2012, *Komisio/Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 62).
- 45 Ak by iné osoby, než je členský štát, ktorého sa týka konanie o preskúmaní štátnej pomoci a ktorý má jediný právo na prístup k spisu týkajúceho sa tohto konania na základe právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci, mohli získať prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001, potom by bol režim zavedený touto právnou úpravou spochybnený (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 28. júna 2012, *Komisio/Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 63).
- 46 V dôsledku toho na účely výkladu výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 treba uznať existenciu všeobecnej domnienky, podľa ktorej by zverejnenie dokumentov zo správneho spisu týkajúceho sa preskúmania štátnej pomoci v zásade ohrozilo obchodné záujmy podnikov, ktorých sa toto konanie týka.
- 47 V prejednávanej veci je nesporné, že predmetné dokumenty uvedené v bode 1 druhého napadnutého rozhodnutia boli predložené v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci C 27/2004, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia 2008/214, a sú teda súčasťou správneho spisu týkajúceho sa tohto konania. Okrem toho, pokiaľ ide o rámcovú dohodu a jej dodatky, treba tieto dokumenty posúdiť tak, že patria do tej istej kategórie dokumentov. Na tieto dokumenty sa preto vzťahuje všeobecná domnienka dôvernosti.
- 48 Ako správne uviedla Komisia vo svojom druhom napadnutom rozhodnutí a na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, tento záver platí bez ohľadu na to, či sa žiadosť o prístup týka konania, ktoré už bolo skončené alebo stále prebieha. Vzhľadom na záujmy chránené v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci môže zverejnenie citlivých informácií, ktoré súvisia s obchodnými činnosťami podnikov, ktorých sa týka toto konanie, a to najmä príjemcu pomoci, ohroziť ich obchodné záujmy bez ohľadu na to, či bolo konanie podľa článku 108 ZFEÚ už skončené (pozri analogicky rozsudky z 28. júna 2012, *Komisio/Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 124; z 28. júna 2012, *Komisio/Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 66, a z 13. septembra 2013, *Holandsko/Komisio*, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 43).
- 49 Okrem toho treba zdôrazniť, že podľa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 sa výnimky týkajúce sa obchodných záujmov alebo citlivých dokumentov môžu uplatňovať počas obdobia 30 rokov alebo v prípade, ak je to nevyhnutné, dokonca aj počas dlhšieho obdobia (rozsudky z 28. júna 2012, *Komisio/Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 125; z 28. júna 2012, *Komisio/Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 67, a z 13. septembra 2013, *Holandsko/Komisio*, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 44).
- 50 V tejto súvislosti treba zamietnuť výhradu žalobkyne, podľa ktorej v prejednávanej veci nie je judikatúra v oblasti prístupu k dokumentom zo spisu týkajúceho sa konania o kontrole koncentrácií a uplatnenia článku 101 ZFEÚ relevantná, pokiaľ ide o prístup k dokumentom zo spisu týkajúceho sa konania

o preskúmaní štátnej pomoci. Bolo totiž už rozhodnuté, že z hľadiska prístupu k správne mu spisu sú konania o preskúmaní štátnej pomoci a konania o kontrole koncentrácií porovnateľné a že v každom z týchto konaní treba uznať existenciu všeobecnej domnienky dôvernosti dokumentov, ktoré sa týchto konaní týkajú (rozsudky z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, body 117 až 123, a zo 14. júla 2016, Sea Handling/Komisia, C-271/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:557, body 45 a 62). Súdny dvor tiež v tejto súvislosti uplatnil analógiu medzi konaniami o preskúmaní štátnej pomoci a konaniami vedenými podľa článku 101 ZFEÚ (rozsudok zo 14. júla 2016, Sea Handling/Komisia, C-271/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:557, bod 46).

- 51 Hoci je pravda, že existujú rozdiely, pokiaľ ide o povahu a priebeh konaní o kontrole koncentrácií alebo kartelov a konaní v oblasti štátnej pomoci, nič to nemení na tom – na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa –, že obchodné záujmy podnikov, chránené v rámci týchto konaní, sú podobné.
- 52 Vzhľadom na cieľ konania podľa článku 108 ZFEÚ, ktorý spočíva v overení toho, či je štátna pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom, Komisia, ako správne zdôrazňuje, totiž môže od členského štátu alebo od súkromných strán, t. j. napríklad sťažovateľov alebo iných tretích osôb, ako sú napríklad konkurenti alebo zákazníci žiadateľov, získať informácie týkajúce sa hospodárskych činností dotknutých podnikov, ktoré sú z obchodného hľadiska citlivé alebo ktorých zverejnenie by ohrozilo ich obchodné záujmy.
- 53 Podľa judikatúry totiž môže ísť pri informáciách, na ktoré sa vzťahuje služobné tajomstvo, tak o dôverné informácie, ako aj o obchodné tajomstvo (pozri rozsudok z 8. novembra 2011, Idromacchine a i./Komisia, T-88/09, EU:T:2011:641, bod 45 a citovanú judikatúru). Ako vyplýva z odôvodnení 10 a 11 oznámenia Komisie K (2003) 4582 z 1. decembra 2003 o služobnom tajomstve v rozhodnutiach v oblasti štátnej pomoci (Ú. v. EÚ C 297, 2003, s. 6), obchodné tajomstvá v spisoch súvisiacich s konaním o preskúmaní štátnej pomoci, ktoré sa týkajú v prvom rade príjemcu pomoci, ale aj tretích osôb, sa môžu týkať najmä metódy hodnotenia výrobných a distribučných nákladov, výrobných tajomstiev a postupov, zdrojov dodávok, vyrobených a predaných množstiev, podielov na trhu, zoznamov zákazníkov a distribútorov, marketingových plánov, štruktúry nákladov a cien, predajnej stratégie a informácií o vnútornej organizácii podniku.
- 54 Tieto informácie, ktoré nie sú verejne dostupné, by mohli byť využité inými podnikmi, ak by boli zverejnené, pretože podniku, ktorý nimi disponuje, poskytujú hospodársku, strategickú alebo organizačnú a štrukturálnu výhodu. Takéto zverejnenie teda môže ohroziť obchodné záujmy príjemcu pomoci alebo tretej osoby, ktorej sa týka konanie o preskúmaní štátnej pomoci. Vzhľadom na to, že tieto informácie boli získané na základe nariadenia 2015/1589, vzťahuje sa na ne služobné tajomstvo (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 30. mája 2006, Bank Austria Creditanstalt/Komisia, T-198/03, EU:T:2006:136, bod 71, a z 12. októbra 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisia, T-474/04, EU:T:2007:306, bod 65).
- 55 Z toho vyplýva, že Komisia v prejednávanej veci správne odmietla poskytnúť prístup k dokumentom požadovaným žalobkyňou, pričom uplatnila všeobecnú domnienku založenú na výnimke týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov dotknutých podnikov v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001, a to bez ohľadu na skutočnosť, že dané konanie o preskúmaní štátnej pomoci bolo už skončené.
- 56 V dôsledku toho v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 31 až 33 vyššie a na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia nemala povinnosť vykonať individuálne preskúmanie každého dokumentu, o ktorého sprístupnenie sa žiadalo, s cieľom overiť, či napriek uplynutiu času mali byť informácie obsiahnuté v predmetných dokumentoch naďalej chránené na základe výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov. Takáto požiadavka by všeobecnú domnienku totiž zbavila jej potrebného účinku, a to umožniť Komisii odpovedať na žiadosť o všeobecný prístup tiež všeobecným spôsobom (rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 68).

- 57 Tento záver nemožno spochybniť tvrdeniami, ktoré žalobkyňa zamýšľa vyvodiť z judikatúry Súdneho dvora. Treba predovšetkým uviesť, že sa zdá, že žalobkyňa sa odvoláva na judikatúru výlučne s cieľom spochybniť mimo dĺžky konania o preskúmaní štátnej pomoci uplatnenie všeobecnej domnienky založenej na výnimke vzťahujúcej sa na ochranu cieľov vyšetrovania, a nie na výnimke vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov tretích osôb.
- 58 Následne v každom prípade treba uviesť, že vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia (C-506/08 P, EU:C:2011:496), a z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia (C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541), o ktoré sa žalobkyňa opiera, Súdny dvor podal výklad účinku skončenia daného konania na uplatnenie jednak výnimky týkajúcej sa ochrany rozhodovacieho procesu, stanovenej v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, a jednak výnimky týkajúcej sa ochrany súdneho konania a právnych stanovísk podľa článku 4 ods. 2 druhej zarážky toho istého nariadenia, ale nie na uplatnenie výnimky zameranej na ochranu obchodných záujmov tretích osôb podľa článku 4 ods. 2 prvej zarážky tohto nariadenia. Žalobkyňa neuviedla nijaké tvrdenie s cieľom preukázať, akým spôsobom by sa táto judikatúra mohla uplatniť, pokiaľ ide o túto poslednú uvedenú výnimku.
- 59 Argumentácia, ktorú v tejto súvislosti uvádza žalobkyňa, musí byť preto zamietnutá.
- 60 Všeobecná domnienka dôvernosti však nevylučuje právo dotknutých osôb preukázať, že na daný dokument, o ktorého sprístupnenie sa žiada, sa uvedená domnienka nevzťahuje, najmä z dôvodu uplynutia času (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisia, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 27), alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie daného dokumentu podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 62, a zo 14. júla 2016, Sea Handling/Komisia, C-271/15 P, neuvverejnený, EU:C:2016:557, bod 39).
- 61 Tomu, kto žiada o zverejnenie dokumentu, prináleží predložiť skutočnosti, na základe ktorých možno preukázať, že všeobecná domnienka dôvernosti dokumentov týkajúcich sa konaní o preskúmaní štátnej pomoci sa na uvedený dokument nevzťahuje alebo že existuje taký prevažujúci záujem odôvodňujúci toto zverejnenie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. júla 2016, Sea Handling/Komisia, C-271/15 P, neuvverejnený, EU:C:2016:557, bod 40).
- 62 V prejednávanej veci treba konštatovať, že žalobkyňa vo svojej opakovanej žiadosti iba poukazuje na existenciu prevažujúceho verejného záujmu, ktorý by v prejednávanej veci mohol odôvodniť zverejnenie predmetných dokumentov. Naproti tomu neuviedla nijakú skutočnosť s cieľom preukázať, že na predmetné dokumenty sa nevzťahuje všeobecná domnienka založená výnimke týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov, na ktorú sa už odvolala Komisia vo svojej odpovedi na pôvodnú žiadosť. Predovšetkým netvrdila – ako v replike predloženej v rámci tohto konania – že informácie obsiahnuté v týchto dokumentoch nie sú viac dôverné z dôvodu ich neaktuálnosti alebo z dôvodu, že boli zverejnené. Vzhľadom na to, že v opakovanej žiadosti nie sú uvedené výhrady týkajúce sa konkrétne toho, že na predmetné dokumenty sa nevzťahuje všeobecná domnienka, treba prijať záver, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia nemala povinnosť vykonať ich individuálne a konkrétne preskúmanie v rámci druhého napadnutého rozhodnutia a mohla na ne uplatniť všeobecnú domnienku, podľa ktorej by ich zverejnenie ohrozilo obchodné záujmy dotknutých podnikov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. decembra 2010, Ryanair/Komisia, T-494/08 až T-500/08 a T-509/08, EU:T:2010:511, bod 80).
- 63 Rovnako v rámci prejednávanej žaloby žalobkyňa v štádiu návrhu na začatie konania neuviedla nijaké tvrdenie s cieľom preukázať, že takáto všeobecná výnimka sa nevzťahuje konkrétne na predmetné dokumenty. Žalobkyňa až v štádiu repliky tvrdí, že predmetné dokumenty neobsahujú dôverné obchodné informácie z dôvodu ich neaktuálnosti a z dôvodu, že kúpna zmluva spresňujúca rámcovú dohodu bola zverejnená. Tieto výhrady, ktoré boli po prvýkrát uvedené až v štádiu repliky, nemožno

teda považovať za rozšírenie žalobného dôvodu uvedeného v žalobe a musia byť v každom prípade zamietnuté ako neprípustné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. apríla 2017, Germanwings/Komisia, T-375/15, neuverejnený, EU:T:2017:289, bod 128).

- 64 Tvrdenia žalobkyne smerujúce k preukázaniu, že v zmysle judikatúry pripomenutej v bodoch 60 a 61 existuje prevažujúci verejný záujem, ktorý v predjednávanej veci odôvodňuje zverejnenie predmetných dokumentov podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, sú preskúmané v rámci posúdenia druhého žalobného dôvodu.

– O uplatnení všeobecnej domnienky založenej na výnimke vzťahujúcej sa na ochranu účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly podľa článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001

- 65 Z bodu 55 vyššie vyplýva, že druhé napadnuté rozhodnutie je založené na dôvodoch týkajúcich sa výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov podľa článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Z toho vyplýva, že prípadná protiprávnosť, ktorú by toto rozhodnutie obsahovalo v súvislosti s dôvodmi týkajúcimi sa výnimky vzťahujúcej sa na ochranu cieľov vyšetrovania v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, by v každom prípade nemala nijaký účinok na jeho zákonnosť. Nie je preto potrebné overiť, či v predjednávanej veci mohla Komisia účinne založiť odmietnutie prístupu na všeobecnej domnienke založenej na tejto poslednej uvedenej výnimke (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisia, T-380/08, EU:T:2013:480, bod 88, a z 25. marca 2015, Sea Handling/Komisia, T-456/13, neuverejnený, EU:T:2015:185, bod 86).

- 66 Prvému žalobnému dôvodu nemožno teda vyhovieť a treba ho zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001

- 67 V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa subsidiárne tvrdí, že v predjednávanej veci existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie predmetných dokumentov. Tento záujem sa týka transparentnosti, kontroly verejných finančných prostriedkov a kontroly postupov privatizácie a vyplýva z potenciálnej hrozby pre stabilitu bankového sektora Českej republiky.
- 68 Na jednej strane bola privatizácia spoločnosti Agrobanka Praha vykonaná netransparentne, pričom existujú rozumné dôvody pre podozrenie, že orgány Českej republiky sa v rámci reštrukturalizácie a transformácie tejto spoločnosti dopustili protiprávných konaní. Okrem toho v súčasnosti prebieha trestné konanie v súvislosti s pochybeniami, ktorých sa dopustili určití jednotlivci v rámci tejto reštrukturalizácie. Podľa žalobkyne, keďže štátna pomoc, ktorú poskytla Česká republika, pochádza zo štátneho rozpočtu, a teda od českých občanov, existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie predmetných dokumentov.
- 69 Na druhej strane žalobkyňa tvrdí, že keďže existujú pochybnosti o zákonnosti predaja časti spoločnosti Agrobanka Praha spoločnosti GE Capital Bank, mohlo by to ohroziť stabilitu českého bankového sektora, pričom by sa mohlo ukázať nevyhnutné, aby došlo k vyplateniu podstatných verejných subvencií financovaných českými daňovníkmi.
- 70 Žalobkyňa sa napokon domnieva, že samotná skutočnosť, že občianske súdne konanie, ktoré sa jej týka, ešte nebolo skončené, neznamená, že existuje obyčajný súkromný záujem na získaní prístupu k predmetným dokumentom, ktorý by vylučoval existenciu prevažujúceho verejného záujmu.
- 71 Komisia navrhuje, aby bol druhý žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

- 72 V tejto súvislosti treba uviesť, ako bolo pripomenuté v bode 60 vyššie, že všeobecná domnienka dôveryhodnosti dokumentov nachádzajúcich sa v spise týkajúcom sa konania o preskúmaní štátnej pomoci nevyklučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, o ktorého zverejnenie sa žiada, sa táto výnimka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci jeho zverejnenie podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 62, a zo 14. júla 2016, Sea Handling/Komisia, C-271/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:557, bod 39).
- 73 Podľa judikatúry totiž prináleží tomu, kto uplatňuje existenciu prevažujúceho verejného záujmu, aby konkrétnym spôsobom uviedol okolnosti, ktoré odôvodňujú zverejnenie dotknutých dokumentov (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 94 a citovanú judikatúru, a zo 14. júla 2016, Sea Handling/Komisia, C-271/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:557, bod 40).
- 74 V prejednávanej veci Komisia v druhom napadnutom rozhodnutí usúdila, že nijaký prevažujúci verejný záujem neodôvodňuje zverejnenie dokumentov na základe článku 4 ods. 2 poslednej vety nariadenia č. 1049/2001. Podľa Komisie nemohla byť zákonnosť dotknutej štátnej pomoci posudzovaná v rámci konania o prístup k dokumentom, pričom súkromný záujem, ktorý mohla mať žalobkyňa na získaní dokumentov týkajúcich sa kapitálovej injekcie do GE Group, nemohol byť zohľadnený pri posudzovaní prevažujúceho verejného záujmu.
- 75 Toto posúdenie Komisie nevychádza z nijakého nesprávneho posúdenia.
- 76 Po prvé, pokiaľ totiž ide o záujem týkajúci sa transparentnosti, treba uviesť, že tento záujem nepochybne predstavuje verejný záujem v rozsahu, v akom má objektívnu a všeobecnú povahu (pozri rozsudok z 12. mája 2015, Technion a Technion Research & Development Foundation/Komisia, T-480/11, EU:T:2015:272, bod 78 a citovanú judikatúru). Úvahy, ktoré sú rovnako všeobecné ako úvahy, ktoré uviedla žalobkyňa, a to úvahy týkajúce sa záujmu na pochopení spôsobu uskutočnenia privatizácie spoločnosti Agrobanka Praha, aby sa v budúcnosti neopakovali údajné rovnaké nezrovnalosti, ako aj záujmu na posilnení dôvery občanov Českej republiky vo vzťahu k vládnym inštitúciami v rozsahu, v akom by sa títo občania mohli uistiť, že činnosti zapojených vládnych inštitúcií boli zákonné, primerané a vhodné, však nemôžu preukázať, že záujem týkajúci sa transparentnosti vykazuje v prejednávanej veci osobitnú naliehavosť, ktorá by mala mať prednosť pred dôvodmi opodstatňujúcimi odmietnutie zverejnenia predmetných dokumentov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 92 a 93).
- 77 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že súd Únie už mal príležitosť konštatovať, že záujem verejnosti na získaní dokumentu na základe zásady transparentnosti, ktorá má umožniť občanom lepšiu účasť na rozhodovacom procese a zaručiť väčšiu legitimitu, účinnosť a zodpovednosť správnych orgánov voči občanom v demokratickom systéme, nemá v prípade, že ide o dokument patriaci do správneho konania, rovnakú váhu ako v prípade, keď ide o dokument týkajúci sa postupu, v ktorom orgán Únie koná ako normotvorca (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 60, a z 20. marca 2014, Reagens/Komisia, T-181/10, neuverejnený, EU:T:2014:139, bod 140).
- 78 V prejednávanej veci sú však predmetné dokumenty zjavne súčasťou správneho konania, a to konania o preskúmaní štátnej pomoci.
- 79 Okrem toho, pokiaľ ide o záujem týkajúci sa kontroly správy verejných finančných prostriedkov a kontroly postupu privatizácie, ako aj o záujem, ktorý vyplýva z možného ohrozenia stability bankového sektora v Českej republike z dôvodu údajnej nezákonnosti privatizácie banky Agrobanka Praha, treba uviesť, ako správne uvádza Komisia, že v jej rozhodnutí 2008/214 dospela k záveru, že štátna pomoc, ktorá bola v rámci privatizácie a reštrukturalizácie banky Agrobanka Praha poskytnutá

spoločnostiam GE Capital Bank a GE Capital International Holdings Corporation, USA, bola zlučiteľná s vnútorným trhom. Žalobkyňa nemôže v rámci tohto konania spochybniť tieto posúdenia na základe tvrdení týkajúcich sa prípadných nezákonností opatrení, ktoré prijala Česká republika. Žalobkyni neprináleží preukázať nezákonnosť privatizácie spoločnosti Agrobanka Praha, pričom ani Všeobecnému súdu neprináleží, aby sa touto nezákonnosťou zaoberal v rámci prejednávanej veci, ktorá sa týka prístupu k dokumentom (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 7. septembra 2017, AlzChem/Komisia, T-451/15, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2017:588, bod 46).

- 80 Naproti tomu, hoci prebiehajú vnútroštátne konania, a to najmä tie, ktoré sa týkajú pochybení určitých osôb podieľajúcich sa na privatizácii spoločnosti Agrobanka Praha, ako uznáva žalobkyňa, práve v rámci týchto konaní by mohla byť zabezpečená ochrana verejného záujmu týkajúceho sa kontroly správy verejných finančných prostriedkov štátnymi orgánmi. Všeobecný záujem by tak mohol byť zabezpečený prostredníctvom týchto vnútroštátnych konaní, ktorých účelom je kontrolovať zákonnosť konaní týchto osôb v rámci dotknutej privatizácie (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 25. septembra 2014, Spirlea/Komisia, T-306/12, EU:T:2014:816, bod 98).
- 81 Prístup k dokumentom, o ktorý žiada žalobkyňa, môže teda vyplývať iba z jej prípadného súkromného záujmu na podpore jej vlastných presvedčení, ako boli vyjadrené v opakovanej žiadosti a v žalobe, týkajúcich sa nezákonnosti konaní orgánov Českej republiky, a prípadne na ich preukázaní v rámci súdnych konaní, ktoré začala, alebo na verejnom oznámení prípadných pochybení, ku ktorým došlo v rámci týchto konaní.
- 82 Cieľom nariadenia č. 1049/2001 je zabezpečiť širokej verejnosti právo na prístup k dokumentom inštitúcií, a nie stanoviť pravidlá určené na ochranu osobitného záujmu na prístupe k niektorému z dokumentov, ktorý určitá osoba môže mať (rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 43).
- 83 Hoci režim výnimiek stanovený v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 je založený na vyvážení záujmov, ktoré si v danej situácii odporujú, a to na jednej strane záujmov, ktoré by zverejnením dotknutých dokumentov boli ohrozené, a na druhej strane záujmov, ktoré by týmto zverejnením boli podporené, prevažujúci verejný záujem možno zohľadniť, len pokiaľ ide o posledné uvedené záujmy. Tento záujem musí mať objektívnu a všeobecnú povahu a nemožno si ho zamieňať s osobnými alebo súkromnými záujmami, keďže takéto záujmy nepredstavujú relevantnú skutočnosť v rámci vyváženia záujmov stanoveného v článku 4 ods. 2 tohto nariadenia (pozri analogicky rozsudok z 20. marca 2014, Reagens/Komisia, T-181/10, neuverejnený, EU:T:2014:139, bod 142).
- 84 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že osobitný záujem žiadateľa na oboznámení sa s dokumentmi, ako aj jeho osobitná situácia, pokiaľ nesúvisia s prevažujúcim verejným záujmom, nemôžu byť zohľadnené inštitúciou, ktorá má rozhodovať o otázke, či by sprístupnenie týchto dokumentov verejnosti poškodilo záujmy chránené článkom 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. mája 2015, Unión de Almacenistas de Hierros de España/Komisia, T-623/13, EU:T:2015:268, bod 90 a citovanú judikatúru).
- 85 Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť, v dôsledku čoho treba zamietnuť aj žalobu v celom rozsahu.

O trovách

- 86 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Arca Capital Bohemia a. s. je povinná nahradiť trovy konania.**

Prek

Buttigieg

Berke

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 11. decembra 2018.

Podpisy